

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ:

ΑΝΤΙΖΗΛΙΑ

Μετάφρασις

'Αναστασίας 'Αραβανή.

ΑΙΜΙΔΙΟΥ ΖΟΛΛ

Ο ΝΑΝΤΑΣ

Λεήγημα

[Συνέχεια]

Γ'

Δέκα ἔρρευσαν ἔτη. Μίαν πρῶταν ὁ Ναντὰς εὐρίσκετο ἐν τῷ δωματίῳ ἐν ᾧ ἄλλοτε ὁ βαρόνος Δανθιλιέ εἶχε τοσοῦτον σκληρῶς ὑποδεχθῆ αὐτόν, κατὰ τὴν πρῶτην των ἐκείνην συνέντευξιν. Ἦδη τὸ δωμάτιον τοῦτο ἀνῆκεν εἰς αὐτόν. Ὁ βαρόνος συμφιλιωθεὶς μετὰ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, τοῖς παρεχώρησε τὸ μέγαρον, ἀποσυρθεὶς εἰς μικρὸν οἶκημα, κείμενον ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τοῦ κήπου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βῶν. Ἐντὸς δεκαετίας ὁ Ναντὰς εἶχε καταλάβει ὑψίστην θέσιν μετὰ τῶν χρηματιστῶν καὶ βιομηχάνων. Ἀναμιχθεὶς εἰς ἀπάσας τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις τῶν σιδηροδρόμων, εἰς πάντα τὰ κερδοσκοπικὰ ἔργα τῶν πρῶτων ἐτῶν τῆς Αὐτοκρατορίας, τάχιστα κατέστη κύριος μεγάλης περιουσίας. Δὲν περιωρίζετο ὅμως ἐνταῦθα ἡ φιλοδοξία αὐτοῦ, ἤθελε νὰ καταστῇ καὶ πρόσωπον πολιτικὸν καὶ κατῴρῃσεν νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτὴς ἐν τινὶ νομῷ ὅπου ἐκέκτετο πολλὰ κτήματα. Ἄμα εὐθὺς ἀφικόμενος ἐν τῷ νομοθετικῷ Σώματι, ἐπέβλεψε τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν. Ἐνεκα τῶν ἐιδικῶν αὐτοῦ γνώσεων καὶ τῆς εὐγλωττίας του ὅση μέραι προσήγγιζεν εἰς τὸ ποθοῦμενον. Ἐκτὸς τούτου, δεξιῶς λίαν ἐδείκνυε ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Αὐτοκρατορίαν, καίτοι ἔχων ἐπὶ ζητημάτων οἰκονομικῶν ἀτομικὰς ἰδέας, αἵτινες προὔξενον μέγαν θόρυβον καὶ ἀπησχόλουν πολὺ τὸν Αὐτοκράτορα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Ναντὰς εἶχε πολλὰς ἐργασίας. Εἰς τὰ εὐρέα γραφεῖα, αἵτινα εἶχεν ἰδρύσει ἐν τῷ ἰσογαίῳ τοῦ μεγάρου, μεγάλη ἐπεκράτει κινήσεις. Κόσμος ὁλόκληρος ὑπαλλήλων ὑπῆρχεν ἐκεῖ, ἐξ ὧν οἱ μὲν ἔμενον ἀκίνητοι ὀπισθεν τῶν θυρίδων, οἱ δὲ ἐκινούντο πάντοτε ἡχος παρατεταμένος χρυσοῦ ἠκούετο, ὅστις ἐπὶ τῶν τραπέζων ἔρρεε δίκην ἡχηρᾶς μουσικῆς, τὸ κύμα τῆς ὁποίας ἐφαίνετο μέλλον νὰ καλύσῃ τὰς ὁδοὺς. Ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ συνωστίζετο μέγα πλῆθος, ἀπεσταλμένοι ἐμπόρων, πολιτικοὶ ἄνδρες, ὁλόκληροι οἱ Παρίσιοι πρὸ τῆς ἰσχύος. Συχνάκις πρόσωπα ὑψηλὰ ἀνέμενον ἐκεῖ ὑπομόνως ἐφ' ὧραν ὄλην. Ἐκεῖνος ἐκάθητο ἐν τῷ γραφεῖῳ του, ἔχων συνδιαλλαγὰς μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δυνάμενος

νὰ ἐκτείνῃ τοὺς βραχίονας καὶ καταθλίψῃ τὸν κόσμον, ἐκεῖνος ἐπραγματοποιεῖ, τέλος τὸ περὶ ἰσχύος ἀρχαῖον αὐτοῦ ὄνειρον, αἰσθανόμενος ὅτι ἦτο ἡ κινήτικὴ διάνοια κολοσσάϊας μηχανῆς κινούσης τὰ βασίλεια καὶ τὰς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ Ναντὰς ἐφαίνετο περίφροντις. Ἐσήμανε τὸν κώδωνα, ὃ δὲ θυρωρὸς προσήλθε.

— Γερμανέ, ἡρώτησε, γνωρίζεις ἂν ἡ κυρία ἐπέστρεψεν;

Οὗτος ἀπεκρίνατο ὅτι ἡγνόει, ὃ δὲ Ναντὰς διέταξεν αὐτὸν νὰ τῷ ἀποστείλῃ τὴν θαλαμηπόλον τῆς κυρίας. Ἄλλ' ὁ θυρωρὸς δὲν ἀπεσύρθη.

— Συγγνώμην, κύριε, ὁ πρόεδρος τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος ἐπιθυμεῖ νὰ εἰσέλθῃ.

Τότε ἐποίησατο χειρονομίαν ἀπαρεσκείας, λέγων:

— Εἰσάγαγέ τον καὶ πράξε ὅ,τι σὲ διέταξα.

Τὴν προτεραίαν ὁ Ναντὰς εἶχεν ὁμιλήσει ἐπὶ οὐσιώδους ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοσχύτην δ' ἐντύπωσιν εἶχε παραγάγει, ὥστε τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον ἀπεστάλῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ὅπως διορθωθῇ, καθ' ὃν τρόπον οὗτος ὑπέδειξε. Μετὰ τὴν συνεδρίασιν διεσπάρη ἡ φήμη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρητήθη καὶ ὅτι ὡς διάδοχος αὐτοῦ ὑπεδεικνύετο ὁ νεαρὸς βουλευτὴς. Ὁ Ναντὰς ἀνύψανε τοὺς ὤμους· οὐδὲν τούτων ἦτο βέβαιον διότι ἡ μετὰ τοῦ αὐτοκράτος συνέντευξις του ἦτο μόνον συνδιάλεξις ἐπὶ ἐιδικῶν τινῶν θεμάτων. Ἐντούτοις ἡ ἐπίσκεψις τοῦ προέδρου τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος θὰ ἦτο ἀξιοσημείωτος. Ἀπέβαλε τὴν μελαγχολίαν, ἀνηγέρθη καὶ διηυθύνθη πρὸς τὸν πρόεδρον.

— Ἄ! κύριε δούξ, εἶπε, σὰς ζητῶ συγγνώμην. Ἠγνόουν τὴν ἔλευσίν σας... Εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν τιμὴν ταύτην...

Πρὸς στιγμὴν συνωμίλησαν περὶ διαφόρων θεμάτων μετὰ φιλοφροσύνης. Εἶτα ὁ πρόεδρος εἶπεν αὐτῷ, οὐχὶ ὅμως σαφῶς, ὅτι ἦτο ἀπεσταλμένος ἐκ μέρους τοῦ Αὐτοκράτορος ὅπως ἐξετάσῃ αὐτόν, ἂν ἐδέχετο τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, καὶ ποῖον τὸ πρόγραμμά του. Τότε ὑπὸ τὴν ἀπάθειαν τοῦ προσώπου του ἀνέλαμπεν ὁ θρίαμβος. Τέλος διεπέρα τὴν τελευταίαν βαθμίδα, ἀφικνεῖτο εἰς τὴν κορυφὴν. Ἐν ἔτι βῆμα καὶ πάντες ἔκλινον πρὸ αὐτοῦ. Ὁ πρόεδρος περαίνων ἔλεγεν ὅτι θὰ μετέβαινεν αὐτοστιγμὴ παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι ὅπως ἀνακοινώσῃ αὐτῷ τὸ συζητηθὲν πρόγραμμα, ὅπότεν μικρὰ θύρα ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀγούσα ἠνεώγη, ἡ δὲ θαλαμηπόλος τῆς κυρίας ἐφάνη.

— Συγγνώμην, κύριε δούξ...

Χαμηλῇ τῇ φωνῇ ἤρξατο ἐρωτῶν αὐτήν. Εἶχεν ἐξέλθει ἐνωρὶς ἡ κυρία; Εἶπε ποῦ μετέβαινε; Πότε θὰ ἐπιστρέψῃ; Ἡ θαλαμηπόλος δὲν ἀπεκρίνατο σαφῶς, ὡς εὐφυὴς κόρη μὴ θέλουσα νὰ ριψοκινδυνεύσῃ. Ἠνόησε τὴν ἀθωότητα τῆς θαλαμηπόλου καὶ εἶπεν ἀπλῶς:

— Εὐθὺς ἄμα ἡ κυρία ἐπιστρέψῃ εἰπὲ ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ τῇ ὁμιλήσω.

Ὁ δούξ ἐκπληκτος παρατήρει ἕκ τινος παραθύρου εἰς τὴν αὐλήν. Ὁ Ναντὰς ἐπανήλθε πρὸς αὐτὸν ζητῶν ἐκ νέου συγγνώμην. Ἄλλ' εἶχεν ἀπολέσει τὴν ψυχραμίαν του καὶ ἐφέλλισεν ἀκαταλλήλους λέξεις, αἵτινες ἐξέπληξαν τὸν δούκα.

— Κατέστρεψα τὴν ὑπόθεσιν, ἐφώνησε μεγαλοφώνως, ὅπότεν ὁ δούξ ἀνεχώρησε. Τὸ ὑπουργεῖόν μοι διεξέφυγε.

Κατελήφθη ὑπὸ δυσθυμίας ἦν ἐνίοτε ἡ ὀργὴ διέκοπτε. Πλεῖστα πρόσωπα παρυσιάσθησαν. Μηχανικὸς τις τῷ παρουσίασε λογαριασμὸν σημαντικῶν κερδῶν ἐκ τινῶν μεταλλείων. Εἰς διπλωμάτης ὁμίλησε περὶ δανείου, ὅπερ γείτων Δύναμις ἐπεθύμει νὰ λάβῃ ἐκ Παρισίων. Διάφοροι ἄλλοι ἔδωκαν αὐτῷ λόγον περὶ εἰκοσι σπουδαίων ὑποθέσεων. Τέλος μέγας ἀριθμὸς συναδέλφων του βουλευτῶν παρουσιάσθη, πάντες ἐπῆνουν τὸν λόγον, ὃν χθὲς εἶχεν ἀπαγγεῖλει. Ἐκεῖνος ὑπτιος ἐπὶ τοῦ καθίσματος ἐδέχετο τὸ θυμίαμα τοῦτο, χωρὶς καὶ νὰ μειδιᾷ. Ἐν τοῖς γραφεῖσις ὁ ἡχος τοῦ χρυσοῦ ἐξηκολούθει, ἐκ δὲ τοῦ θορύβου τῶν μηχανῶν ἔτρεμον οἱ τοῦχοι, ὥσει σύμπας ὁ χρυσοῦς ἐκεῖνος κατεσκευάζετο ἐκεῖ. Ἡ δύνατο διὰ τῶν τηλεγραφημάτων του νὰ ἐνσπεύρῃ τὴν χαρὰν ἢ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Εὐρώπης. Ἡ δύνατο νὰ ἐμποδίσῃ ἢ ἐπιταχύνῃ τὸν πόλεμον, ὑποστηρίζων ἢ καταπολεμῶν τὸ δάνειον περὶ οὗ τῷ εἶχον λαλήσει. Εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐκράτει καὶ αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γαλλίας, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀπεφάσιζε ἂν θὰ ἦτο ὑπὲρ ἢ κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἰδοὺ ὁ θρίαμβος· τὰ μάλα μεγεθυθεὶς εἶχε καταστῆ τὸ κέντρον πέριξ τοῦ ὁποίου εἰς κόσμος ἐστρέφετο. Τὸν θρίαμβον τοῦτον ἀπηξίου ἤδη. Ἡσθάνετο ἀηδίαν, κατείχετο ὑπ' ἄλλων σκέψεων, ἀνεσκότα εἰς τὸν ἐλάχιστον θόρυβον. Ὅπότεν ἡ φλόξ, ὁ πυρετὸς τῆς κορεσθείσης φιλοδοξίας κατέκαie τὰς ἑαυτοῦ παρειάς, πάραντα ὠχρία, ὥσει ἀποτόμως, ἐκ τοῦ ὀπισθεν, ψυχρὰ χεῖρ ἤγγιζε τὸν τράχηλον αὐτοῦ.

Δύω ὥραι εἶχον παρέλθει, ἡ δὲ Φλαβία δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει. Ὁ Ναντὰς ἐκάλεσε τὸν Γερμανὸν καὶ ἐπεμψεν αὐτόν εἰς τὰ δωμάτια τοῦ κυρίου Δανθιλιέ, ἵνα ἴδῃ ἂν ὁ βαρόνος ἦτο ἐκεῖ. Μείνας μόνος, ἤρξατο βαδίζων ἐν τῷ γραφεῖῳ του, μὴ θέλων νὰ δεχθῇ οὐδένα ἄλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἠϋξάνεν ἡ ἀνησυχία του. Ἀναμφιβόλως ἡ σύζυγός του θὰ ἦτο εἰς συνέντευξιν τινα. Ἴσως εἶχεν ἐπαναλάβει σχέσεις μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Φονδέτ, ὅστις διετέλει ἤδη ἐν χρεῖα πρὸ ἑξ μηνῶν. Ὅντως, ὁ Ναντὰς ἐμάχετο ὅπως μὴ καταστῇ ζηλότυπος· ἐπὶ δέκα ἔτη εἶχεν ἀκριβῶς τηρήσει τὴν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ συμφωνίαν ἐκείνην· μόνον ἔλεγε, δὲν ἤθελε ν' ἀποβῇ γελοῖος. Ποτὲ δὲν θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν σύζυγόν του νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ὑπόληψιν καθιστάνουσα αὐτὸν περίγελων πάντων. Καὶ ἡ ἰσχύς ἐγκατέλιπεν αὐτόν, διότι τὸ συζυγικὸν αἶσθημα, ὅπερ ἀπαιτεῖ σεβασμὸν, τοιαύτας ἀνησυ-

χίας προϋξένοι αὐτῷ, οἷας δὲν εἶχεν αἰσθανθεῖ οὐδὲ κατὰ τὰς ἀπαρχὰς τῆς συναισθητικῆς τοῦ πλούτου του, τότε ὅπου τὰ πάντα ἐρριψοκινδύνευον.

Ἡ Φλαβία εἰσῆλθεν· εἶχε ἀποβάλλει μόνον τὸν πῖλον καὶ τὰς περιχειρίδας της. Ὁ Ναντὰς διὰ φωνῆς τρεμούσης εἶπεν αὐτῇ ὅτι θὰ μετέβαινεν εἰς τὰ δωμάτια της· ἂν τῷ ἀνήγγελλε τὴν ἐπιστροφὴν της. Ἀλλ' ἐκείνη, χωρὶς νὰ καθήσῃ, μὲ ἐπισπεύδον ὕψος πελατῆδος, ἐποίησατο χειρονομίαν προκαλοῦσα αὐτὸν νὰ ἐπιταχύνῃ.

— Κυρία, εἶπεν ἐκεῖνος, εἶνε ἀνάγκη πλέον νὰ ἐξηγηθῶμεν... Ποῦ εἴσθε σήμερον τὸ πρῶτ' ;

Ἡ τρέμουσα φωνὴ τοῦ συζύγου της, ἡ ἀπότομος ἐκείνη ἐρώτησις ἐξέπληξαν αὐτὴν σφόδρα.

— Ὅπου ἤθελον, ἀπεκρίνατο ψυχρῶς.

— Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γείνη πλέον, ὑπέλαβε κάτωχρος. Ἐνθυμεσθε βεβαίως τί σὰς εἶπον ἄλλοτε, ὅτι δὲν θὰ ὑπομείνω τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν τὴν ὁποῖαν σὰς ἄφηκα, νὰ μεταχειρισθῇτε κατὰ τὸν ὅσον ἀτιμάζοντα τὸ ὄνομά μου.

Ἡ Φλαβία ἐμειδίασε περιφρονητικῶς.

— Ἀτιμάζοντα τὸ ὄνομά σας, κύριε... ἀλλὰ τοῦτο ἀποβλέπει ὑμᾶς, εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ ἐπανέλθωμεν τώρα, συνεζητήθη ἄλλοτε.

Ὁ Ναντὰς τότε μανιώδως προσχώρησε πρὸς αὐτήν, ὡς εἴθε νὰ τὴν κτυπήσῃ, ψελλίζων.

— Δυστυχῆς, ἔρχεσθε ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τοῦ κυρίου δὲ Φονδέτ... Ἔχετε ἐραστὴν, τὸ γνωρίζω.

— Ἀπατάσθε, ἀπεκρίνατο ἐκείνη χωρὶς νὰ ὀπισθοδρομήσῃ πρὸ τῆς ἀπειλῆς αὐτοῦ, οὐδέποτε ἐπανεῖδον τὸν κύριον δὲ Φονδέτ... Ἀλλὰ καὶ ἂν ἔχω ἐραστὴν δὲν δικαιούσθε νὰ μ' ἐπιπλήξτε. Τί τοῦτο δι' ὑμᾶς; Ἐλησμονήσατε λοιπὸν τὰς συμφωνίας μας ;

Πρὸς στιγμὴν ἐξηκόντισε κατ' αὐτῆς βλοσυρὰ βλέμματα. Εἶτα ἐν λυγμοῖς καὶ ἐξομολογούμενος τὸ ἐπὶ χρόνου τοσοῦτον συγκρατηθὲν πάθος του, ἐκραύγασε πίπτων εἰς τοὺς πόδας της :

— ὦ! Φλαβία, σὰς ἀγαπῶ !

Ἐκείνη, ὀρθία ἱσταμένη, ἀπεμακρύνθη, διότι ὁ Ναντὰς ἤγγισε τὸ ἄκρον τῆς ἐσθῆτός της. Ἀλλ' ὁ δυστυχῆς, τείνας τὰς χεῖρας καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων συρόμενος παρηκολούθει αὐτήν.

— Σὰς ἀγαπῶ, Φλαβία, ὡς παρὰ φρον σὰς ἀγαπῶ... Ἀγνοῶ πῶς συνέβη τοῦτο. Σὰς ἀγαπῶ πρὸ χρόνου ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πάθος τοῦτο μὲ ἐκυρίευσεν ὀλόκληρον. ὦ! ἡγωνίστην, ἔκρινα τὸν ἔρωτα τοῦτο ἀνάξιον ἐμοῦ, ἀνεπὸλουν τὴν πρῶτην ἡμῶν συνδιαλέξιν... Σήμερον ὅμως ὑποφέρω πολὺ, πρέπει νὰ σὰς ὁμιλήσω...

Ἐξηκολούθησεν ἐπὶ μακρόν. Τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἑαυτοῦ ἰδεῶν κατεθράβετο. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὅστις εἰς μόνον τὴν ἰσχὺν ἐπίστευεν, ὅστις ὑπεστήριζεν ὅτι ἡ θέλησις εἶνε ὁ μόνος μοχλὸς δι' οὗ δύναται τις ν' ἀνυψώσῃ τὸν κόσμον, κατέπι-

πτε συντετριμμένος, ἀσθενὴς ὡς παιδίον, ῥίψασπις πρὸ μιᾶς γυναικός. Τὸ πᾶν ἤδη θὰ ἔβιδε, καὶ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ θέσιν καὶ τὰ πλούτη, μόνον ὅπως ἡ γυνὴ ἐκείνη διὰ φιλήματος εἰς τὸ μέτωπον τὸν ἀνέγειρε. Τὸν θρίαμβον αὐτοῦ κατέστρεψεν ἡ γυνὴ αὕτη. Δὲν ἤκουε πλέον τὸν χρυσὸν ἠχοῦντα ἐν τοῖς γραφείοις, δὲν ἐνεθυμεῖτο πλέον τοὺς ἐπισκέπτας αὐτοῦ, ἐλησμονεῖ ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ Αὐτοκράτωρ Ἰσῶς ἐκάλεε αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἐλησμονεῖ πάντα ταῦτα. Εἶχε τὸ πᾶν, ἀλλὰ τὴν Φλαβίαν μόνον ἐπεθύμει. Ἄν ἡ Φλαβία ἤρνετο, οὐδὲν αὐτὸς ἐκέκνητο.

— Ἀκούσατε, ἐξηκολούθησεν, ὅτι ἔπραξα τὸ ἔπραξα δι' ὑμᾶς... Κατ' ἀρχάς, εἶνε ἀληθές, ἐργαζόμενον μόνον ὅπως εὐχαριστήσω τὴν ὑπερηφανίαν μου. Κατόπιν ἐγείνατε σεῖς ὁ μόνος σκοπὸς τῶν σκέψεών μου, ὅλων μου τῶν ἀγώνων. Ἀνελογιζόμενον ὅτι ἔπρεπε νὰ φθάσω εἰς μέγιστα ὕψη ὅπως καταστῶ ἄξιος ὑμῶν. Ἐνόμιζον ὅτι θὰ καμφθῇτε ἐπὶ τέλους τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν πᾶσάν μου τὴν ἰσχὺν θὰ ἔρριπτα εἰς τοὺς πόδας σας. Παρητηρήσατε λοιπὸν σήμερον τὴν θέσιν μου. Δὲν μὲ κρίνετε ἄξιον συγγνώμης; Μὴ μὲ περιφρονῇτε πλέον, σὰς ἐξορκίζω !

Ἐκείνη ἐτήρει σιγὴν εἰσέτι. Εἶπεν ἡσύχως :

— Ἀνεγερθῆτε, κύριε, δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ τις.

Ἡρνήθη καὶ ἤρξατο ἱκετεύων ἐκ νέου. Ἰσῶς θὰ ἀνέμενεν ἔτι ἂν μὴ ἐζηλοτύπει τὸν κύριον δὲ Φονδέτ. Ἡ ζηλοτυπία ἐκείνη συνετάρασσεν αὐτὸν μέχρι παραφροσύνης. Εἶτα ἀπέβη ταπεινότητος.

— Βλέπω ὅτι μὲ περιφρονεῖτε πάντοτε! Προσμεῖνατε τούλάχιστον, μὴ ἀγαπάτε ἄλλον. Σὰς ὑπόσχομαι τοσοῦτον μέγала πράγματα, ὥστε θὰ καμφθῇτε ἐπὶ τέλους. Συγχωρήσατε τὴν πρὸ ὀλίγου βαναυσότητά μου. Δὲν γνωρίζω τί πράττω... ὦ ! ἀφίστατέ με νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ μὲ ἀγαπήσῃτε μίαν ἡμέραν !

— Ποτέ ! εἶπε ζωηρῶς ἐκείνη.

Καὶ ἐκινήθη ὅπως ἀναχωρήσῃ, ἐνῶ ἐκεῖνος συντετριμμένος ἔμενε κατὰ γῆς. Τότε, ἐκτὸς ἑαυτοῦ, ὑπὸ μανίας καταληφθεὶς, ἀνηγέρθη καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῶν καρπῶν τῆς χειρός. Θὰ ἤττατο λοιπὸν ὑπὸ μιᾶς γυναικός, ὅπου τὸν κόσμος ὀλόκληρος κατέκειτο πρὸ τῶν ποδῶν του ! Τὸ πᾶν ἠδύνατο, νὰ ἀνατρέψῃ τὰ Κράτη, νὰ διευθύνῃ κατὰ βούλησιν τὴν Γαλλίαν, καὶ θὰ ἠδύναται ν' ἀποκτήσῃ τὸν ἔρωτα τῆς συζύγου του ! Ἐκεῖνος, ὅστις ἦτο πανίσχυρος, τοῦ ἐποίου αἱ ἐλάχισται ἐπιθυμίαι ἦσαν προσταγαί, ἕνα μόνον εἶχε πόθον, ὃν δὲν ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήσῃ, διότι ἐν πλάσμα, ἀσθενὴς ὡς παιδίον, ἤρνετο ! Καὶ ἔθλιβε τοὺς βραχίονας αὐτῆς καὶ διὰ φωνῆς τραχείας ἐπανελάμβανεν :

— Θέλω... θέλω...

— Ἀλλὰ δὲν θέλω ἐγώ· ἔλεγεν ἡ Φλαβία πάλλευκος καὶ ἰσχυρογνώμων.

Ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθει, ὅπου τὸν ὁ βαρόνος Δανβιλιέ ἤνοιξε τὴν θύραν. Ὁ Ναν-

τὰς τότε ἀφῆκε τὴν Φλαβίαν καὶ ἀνέκραξεν :

— Κύριε, ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ σας ἐπανερχομένη ἐκ τοῦ ἐραστοῦ της... Εἰπῆτε λοιπὸν αὐτῇ ὅτι ἡ σύζυγος πρέπει νὰ σέβηται τὸ ὄνομα τοῦ συζύγου, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀγαπᾷ αὐτόν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχη συναίσθησιν τῆς τιμῆς αὐτῆς.

Ὁ βαρόνος, πολὺ γηράσκει, ἴστατο ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ πρὸ τῆς βιαίας ἐκείνης σκηνῆς ἥτις προϋξένησεν αὐτῷ ἀλγεινὴν ἐκπληξιν. Ἐνόμιζεν ὅτι ἔζων ἠνωμένοι, ἐπεδοκίμαζε δὲ τὴν λεπτότητα τῶν μεταξὺ τῶν δύο συζύγων σχέσεων, ἀποδίδων αὐτὴν εἰς κοσμιότητα. Αὐτὸς καὶ ὁ γαμβρός του ἦσαν γενεαὶ διαφερούσαι· ἀλλ' ἐὰν ἡ μεγάλη αὐτοῦ χρηματιστικὴ ἐνέργεια ἐλύπει αὐτόν, ἂν ἀπεδοκίμαζεν ἐπιχειρήσεις τινὰς ριψοκινδύνους εἶχεν ὅμως ἀναγνωρίσει τὴν ἰσχὺν τῆς θελήσεως καὶ τὴν ὑψηλὴν τοῦ διάνοιαν. Καὶ ἐπιπτεν ἀποτόμως ἐν τῷ δράματι τούτῳ, ὅπερ δὲν ὑπόπτειεν.

Ὅπου τὸν ὁ Ναντὰς εἶπεν ὅτι ἡ Φλαβία εἶχεν ἐραστὴν, ὁ βαρόνος, ὅστις μετεχειρίζετο εἰσέτι τὴν νευροφυεμένην θυγατέρα του μὲ τὴν αὐτὴν αὐστηρότητα οἶκν ὅτε ἦτο δεκαέτις, προὔχωρησε σοβαρῶς.

— Σὰς ὀρκίζομαι ὅτι ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐραστοῦ της, ἐπανελάμβανεν ὁ Ναντὰς, καὶ ἤδη βλέπετε αὐτὴν ἐνταῦθα ἀψηφουσαν με.

Ἡ Φλαβία εἶχεν ἀποστρέψει μετὰ περιφρονητικῆς τὴν κεφαλὴν. Διηυθέτει τὰς χειρίδας της, ὡς ἡ βαναυσότης τοῦ συζύγου της εἶχε συμπτύξει. Ἐν τούτοις ὁ πατὴρ αὐτῆς τῇ ἔλεγεν :

— Κόρη μου, πῶς δὲν ὑπερασπίζεσθε ἑαυτὴν ; εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ σύζυγός σας λέγει; Ἐφυλάξατε λοιπὸν καὶ τὴν ὑσάτην ταύτην θλίψιν εἰς τὸ γῆρας μου ;... Ἡ καταισχύνη αὕτη θὰ ἦτο καὶ ἐμὴ, διότι τὸ σφάλμα ἐνὸς μέλους τῆς οἰκογενείας ἀρκεῖ νὰ ρυπάνῃ καὶ τὰ ἐπίλοιπα μέλη.

Ἐκείνη τότε ἐποίησατο κίνημα ἀνυπομονησίας. Καὶ ὁ πατὴρ της ἤδη κατήγορος ! Ἐπὶ στιγμὴν ἔτι ὑπέμεινε τὰς ἐρωτήσεις του φειδομένη αὐτοῦ τοῦ αἰσχούς τῆς ἐξηγήσεως· ἀλλ' ὁ γέρον παρῆφετο ἤδη βλέπων αὐτὴν ἄφωνον καὶ προκλητικὴν. Ἐκείνη τότε εἶπεν :

— Ἀφίστατε, πάτερ, τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν νὰ παίζῃ τὸ μέρος του... Σεῖς δὲν τὸν γνωρίζετε. Σεβασθῆτε ἑαυτὸν καὶ μὴ μὲ ἀναγκάζετε νὰ ὁμιλήσω.

— Εἶνε σύζυγός σας, ὑπέλαβεν ὁ γέρον εἶνε ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου σας.

Ἡ Φλαβία ἀνωρθώθη φρικτωσά.

— Ὅχι, ὄχι, δὲν εἶνε ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου μου... Ἐπὶ τέλους θὰ σὰς εἶπω τὰ πάντα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἶνε ὁ ἀπατήσας με, διότι τότε τούλάχιστον θὰ ἦτο συγγνωστός, ἐὰν μὲ εἶχεν ἀγαπήσει. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀπλῶς ἐπωλήθη καὶ συγκατένευσεν ὅπως καλύψῃ τὸ σφάλμα ἄλλου.

Ὁ βαρόνος ἐστράφη πρὸς τὸν Ναντὰς ὅστις πελιδνὸς ὡπισθοχώρει.

— Ἀκούετε, πάτερ μου, ἐπανελάβεν

ισχυρότερον ἢ Φλαβία, ἐπωλήθη ἀντὶ χρημάτων . . . οὐδέποτε ἠγάπησα αὐτόν, οὐδέποτε μὲ ἠγγίσε διὰ τοῦ ἄκρου οὔτε τοῦ δακτύλου . . . Ἡθέλησα τότε νὰ μὴ σὰς προξενήσω μέγα ἄλγος καὶ ἠγόρασα αὐτόν ὅπως ψευστῇ, ὅπως σὰς ἀπατήσῃ. . . Παρατηρήσατέ τον, ἰδέτε ἐὰν ψεύδωμαι.

Ὁ Ναντὰς ἔκρυπτεν ἐν ταῖς χερσὶ τὸ πρόσωπον.

— Καὶ ἰδοὺ σήμερον, ἐξηκολούθησεν ἡ νεαρὰ γυνή, θέλει νὰ τὸν ἀγαπήσῃ . . . Ἐπεσε γονυπετὴς καὶ ἔκλαυσε. Κωμωδία ἀναμφιβόλως. Συγγνώμην ἂν σὰς ἐξηπάτησα, πάτερ μου. Ἀνήκω λοιπὸν εἰς τὸν ἀνθρωπὸν αὐτόν; Ἡδὴ ὁπότεν γνωρίζετε τὸ πᾶν, ὁδηγήσατέ με ἐντεῦθεν. Εἶδετε πόσον βίαιος ἐφάνη, δὲν μένω στιγμὴν πλέον.

Ὁ βαρόνος ἀνύψωσε τὸ κεκυφὸς σῶμά του, καὶ σιωπηλός, προσέφερε τὸν βραχίονα εἰς τὴν θυγατέρα του. Ἀμφότεροι διέβησαν τὸ δωμάτιον, ὃ δὲ Ναντὰς οὔτε ἐκινήθη κἄν ὅπως συγκρατήσῃ αὐτούς. Ὅταν ἔφθασαν ἐν τῇ θύρᾳ, ὃ γέρον εἶπεν:

— Χαίρετε, κύριε.

Ἡ θύρα ἐπανεκλείσθη. Ὁ Ναντὰς ἔμενε μόνος, συντετριμμένος, καὶ ὡς παρὰ φρον θεωρῶν τὸ πένρι αὐτοῦ κενόν. Ὁ Γερμανὸς εἰσῆλθε κομίζων ἐπιστολὴν, ἣν κατέθεσεν ἐπὶ τοῦ γραφείου. Ἀπεσφράγισεν αὐτὴν μὴχανικῶς καὶ διέτρεξε ταύτην. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ὀλόκληρος γεγραμμένη διὰ χειρὸς τοῦ Αὐτοκράτορος, τῷ ἀνῆγγελλε διὰ κολακευτικῶν φράσεων ὅτι εἶχε κληθεῖ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν. Μόλις ἐνόησεν. Ἡ πραγματοποίησις ὧν του τῶν φιλοδοξίῶν δὲν ἀπησχόλει αὐτόν πλέον. Εἰς τὰ παρακείμενα χρηματοκιβώτια ὃ ἦχος τοῦ χρυσοῦ ἐπηύξανε τὴν ὥραν ταύτην ὃ οἶκος Ναντὰς ἔρεγγε, κινῶν ὀλόκληρον κόσμον. Ἐκεῖνος, ἐν μέσῳ τοῦ κολοσσαίου ἐκείνου ἔργου, εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς ἐκαυτοῦ ἰσχύος, ἠλιθίως προσβλέπων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐξέπεμψε τὸ παιδικὸν τοῦτο παράπουνον, ὅπερ ἦτο ἡ ἄρνησις σύμπαντος τοῦ ἐκαυτοῦ βίου:

— Δὲν εἶμαι εὐτυχής . . . δὲν εἶμαι εὐτυχής . . .

Ἐκλαiven, ἡ κεφαλὴ ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ γραφείου του, τὰ δὲ διακατὰ αὐτοῦ δάκρυα ἀπῆλειπον τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην, ἥτις ὠνόμαζεν αὐτόν ὑπουργόν.

Δ'

Ὁ Ναντὰς ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ μηνῶν διετέλει Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, εἰργάζετο δὲ ὑπερανθρώπως. Τὴν ἐπιούσαν τῆς βιαίας ἐκείνης σκηνῆς, ἥτις εἶχε συμβεῖ ἐν τῷ γραφείῳ του, ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τοῦ βαρόνου Δανβιλιέ. Ἡ Φλαβία, τῇ συμβουλῇ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, συγκατετέθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον, ἀλλ' οἱ σύζυγοι δὲν ἀπηύθυνον ποτὲ τὸν λόγον πρὸς ἀλλήλους, ἐκτὸς ἐνώπιον τοῦ κόσμου. Ὁ Ναντὰς ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐγκαταλείψῃ τὸ μέγαρόν του. Τὸ ἐσπέρως ὠδήγει παρ'

αὐτῷ τοὺς γραμματεῖς του καὶ διεκπεραίους τὴν ἐργασίαν.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ βίου του ἐξετέλεσε τὰ μεγαλείτερα πράγματα. Φωνή τις ὑπηγόρευεν αὐτῷ ὑψηλὰ καὶ καρπίμους ἐμπνεύσεις. Εἰς τὴν θέαν του ψιθυροὺς συμπαθείας καὶ θαυμασμοῦ ἠγείρετο. Ἐκεῖνος ἔμενεν ἀναίσθητος εἰς τὰ ἐγκώμια, ὥστε εἰργάζετο ἀνευ ἐλπίδος ἀνταμοιβῆς, σωρεύων ἔργα ἐπὶ ἔργων καὶ μοναδικὸν ἔχων σκοπὸν ὅπως δοκιμάσῃ τὸ ἀδύνατον. Ὅσακις ἀνῆρχετο ὑψηλότερον συνεβουλευέτο τὸ πρόσωπον τῆς Φλαβίας. Εἶχε καταδαμασθεῖ ἐπὶ τέλους; Τῷ συνεχῶς λοιπὸν ἦδη τὴν ἀρχαίαν του ἀτιμίαν, ὅπως εἰς τὸ ἐξῆς βλέπῃ μόνον αὐτὴ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διανοίας του; Καὶ ὅμως πάντοτε οὐδεμίαν ἔβλεπε συγκίνησιν ἐπὶ τοῦ ἀφώνου προσώπου τῆς γυναικὸς ταύτης καὶ ἐπαναδιδόμενος εἰς τὴν ἐργασίαν ἔλεγε καθ' ἑαυτόν: «Δὲν μὲ θεωρεῖ ἄξιον, πρέπει νὰ ἀνέλθω εἰσέτι, νὰ ἀνέρωμαι ἀκαταπαύστως.» Διὰ τῆς βίας ἠνόει νὰ κατακτήσῃ τὴν εὐτυχίαν, ὡς εἶχε πράξει τοῦτο διὰ τὴν τύχην. Ἡρχίσε πιστεύων πάλιν τὴν δύναμιν, αὐτὴν ὡς μοχλὸν τοῦ κόσμου παρεδέχετο, διότι ἡ θέλησις τοῦ βίου ἔπλανε τὴν ἀνθρωπότητα. Ὅποτε ἐνίστε ἀπεθαρρύνετο, κατεκλείετο ὅπως οὐδεὶς ἴδῃ τὴν ἀσθένειαν τῆς ἐκαυτοῦ σαρκὸς. Μόνον ἐκ τῶν κοίλων αὐτοῦ ὀφθαλμῶν, τοὺς ὁποίους ζῶνῃ μελαίνῃ περιέβαλλε καὶ οἵτινες ἀνέλαμπον σφόδρα, ἐμαντεύοντο οἱ ἀγῶνες οὓς ὑφίστατο.

Ἡδὴ κατεβίβρωσκεν αὐτόν ἡ ζηλοτυπία. Νὰ μὴ κατορθώσῃ ν' ἀγαπηθῇ ὑπὸ τῆς Φλαβίας, ἦτο μαρτύριον ὑπὸ μανίας κατελαμβάνετο ὁπότεν ἀνελογίζετο ὅτι δυνατὸν αὕτη νὰ ἀνῆκεν εἰς ἄλλον. Ἐκέκτητο τὴν ἐλευθερίαν τῆς, ἡδύνατο ν' ἀνανεώσῃ σχέσεις μετὰ τοῦ κυρίου δὲ Φονδέτ. Ἐκεῖνος δὲ προσποιεῖτο λοιπὸν ὅτι δὲν ἐνησχολεῖτο ποσὼς περὶ αὐτῆς, καίτοι αἱ ἐλάχισται ἀνοησίαι τῆς κατεβύθιζον αὐτόν εἰς φοβερὰς ἀγωνίας. Ἄν δὲν ἐφοβεῖτο μήπως καταστῇ γελοῖος, θὰ παρηκολούθει αὐτὴν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Τότε ἐπεθύμησε νὰ ἔχῃ πλησίον τῆς πρόσωπον, οὕτινος θὰ ἐξηγόραζε τὴν ἀφοσίωσιν.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶχον διατηρήσει τὴν δεσποινίδα Σίν, διότι ἀφ' ἐνός ὁ βαρόνος εἶχε συνηθίσει αὐτὴν, ἀφ' ἐτέρου τόσα πολλὰ ἐγνώριζεν, ὥστε δὲν ἠδύνατο ν' ἀποπέμψωσιν αὐτὴν. Πρὸς στιγμὴν ἡ γραῖα κόρη ἐφαντάσθη ν' ἀποσυνθῇ μὲ τὰς εἰκοσι χιλιάδας φράγκων. ὅς ὁ Ναντὰς τὴν ἐπιούσαν τοῦ γάμου ἔδωκεν αὐτῇ. Ἀλλ' ἀναμφιβόλως ἐσκέφθη ὅτι εὐκαιρία θὰ παρῶσαιζοντο ὅπως κερδίσῃ ἐκ νέου. Ἀνέμενε λοιπὸν νεωτέραν περίστασιν, ἵνα ἀποκτήσῃ ἐτέρας εἰκοσι χιλιάδας, ὅπως ἀγοράσῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς Ροανβίλ τὴν οἰκίαν τοῦ συμβολαιογράφου, ἣν ἀπὸ παιδίου ἐθαύμαζεν.

Ὁ Ναντὰς οὐδόλως ἐδίστασε νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς γραῖας κόρης, ἥς εἶχε κατανοήσει τὴν προσπεποιημένην εὐλάβειαν. Τὸ πρῶτον προσεκάλεσεν αὐτὴν ἐν τῷ γραφείῳ του καὶ τῇ εἶπε νὰ

τῷ δίδῃ λόγον πασῶν τῶν πράξεων τῆς συζύγου του, ἀλλ' ἐκείνη προσεποιήθη ὅτι ὠργίζετο, λέγουσα εἰς αὐτόν διὰ ποίαν τὴν ἐξελάμβανεν.

— Ἐχῶ πολλὰς ἐργασίας, δεσποινίς, μὲ περιμένουσι. Τελειώσωμεν, παρακαλῶ.

Ἀλλ' ἐκείνη δὲν συγκατένευεν, ἤθελεν ἐξηγήσεις. Εἶχεν ὡς ἀρχὴν ὅτι οὐδὲν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ εἶνε αἰσχρὸν, ἀλλ' ὅτι γίνεται τοιοῦτο ἢ παύεται ὃν, κατὰ τὰς περιστάσεις.

— Πρόκειται, ὑπέλαβεν οὗτος, περὶ καλῆς πράξεως . . . Φοβοῦμαι ὅτι ἡ σύζυγός μου ὑποφέρει κρυφίως. Ἀπὸ τινων ἐβδομάδων βλέπω αὐτὴν μελαγχολικὴν καὶ ποθῶν νὰ μάθω τὸ αἷτιον, ἐσκέφθην ὑμᾶς.

— Τότε θορρεῖτε ἐπ' ἐμοῦ, ἀπεκρίνατο μετὰ μητρικῆς διαχύσεως. Ἀγαπῶ πολὺ τὴν κυρίαν, θὰ πράξω τὸ πᾶν διὰ τὴν τιμὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἰδικὴν σας . . . Ἀπὸ αὐρίου θὰ ἀγρυπνῶ ἐπ' αὐτῆς.

Τῇ ὑπεσχέθη τότε νὰ ἀνταμείψῃ αὐτὴν κατὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τῆς. Ἡ γραῖα κόρη κατ' ἀρχὰς ὠργίσθη. Εἶτα διὰ τρόπου ἐπιτηδείου ἠγάγεν αὐτόν εἰς τὸ νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσόν. Ἡ συμφωνία ἐτετέλεσθη. Θὰ τῇ ἔδιδε δέκα χιλιάδας φράγκων, ἂν τῷ παρῶσαιζεν ἐπίσημον ἀποδείξιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαγωγῆς τῆς συζύγου του.

Ἐκτοτε ὁ Ναντὰς ἡσύχασεν ὀλίγον. Τρεῖς ἔρρευσαν μῆνες κατεγίνετο εἰς σοβαρὰν ἐργασίαν, τὴν προπαρασκευὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος, εἶχεν ἐπιφέρει εἰς τὸ οἰκονομικὸν σύστημα σπουδαίας μεταρρυθμίσεις. Ἐγίνωσκεν ὅτι θὰ κατεπολεμεῖτο ἰσχυρῶς ἐν τῇ Βουλῇ, ἔπρεπε νὰ προετοιμάσῃ τὰ μέσα τῆς ἀμύνης. Πολλὰκις ὀλοκλήρους νύκτας ἠγρύπνει. Τὸν διεσκέδαζε τοῦτο καὶ τὸν καθίστα ὑπομονητικόν. Ὅποτε ἐβλεπε τὴν δεσποινίδα Σίν, ἀπηύθυνεν αὐτῇ βραχείας ἐρωτήσεις. Ἐγνώριζε τίποτε; Ἡ κυρία εἶχεν ἐξέλθει εἰς ἐπισκέψεις; Εἰς τίνας οἰκίας εἶχε μεταβεῖ; Ἡ δεσποινίς Σίν ἐτήρει ἀκριβὲς ἡμερολόγιον, ἀλλ' εἰσέτι ὅ,τι εἶχε συλλέξει ἦτο ἐπουσιδες. Ὁ Ναντὰς τότε ἡσύχαζεν, ἐν ᾧ ἡ γραῖα ἐκάμυε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνίστε, ἐπαναλαμβάνουσα ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἴσως θὰ εἶχεν εἰδήσεις.

Τὸ ἀληθές εἶνε ὅτι ἡ θαλαμηπόλος ἐποίησατο πολλὰς σκέψεις. Αἱ δέκα χιλιάδες φράγκων δὲν ἤρκουν, εἶχεν ἀνάγκην εἰκοσιν, ὅπως ἀγοράσῃ τὴν οἰκίαν τοῦ συμβολαιογράφου. Κατ' ἀρχὰς ἐσκέφθη νὰ πωληθῇ εἰς τὴν σύζυγον, ὡς εἶχε πράξει τοῦτο καὶ διὰ τὸν σύζυγον. Ἀλλ' ἐγνώριζε καλῶς τὴν κυρίαν, ἐφοβεῖτο μὴ ἀποπεμφθῇ ἀμέσως. Πρὸ πολλοῦ, πρὶν ἢ εἰσέτι τῇ ἀναθέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο, κατεσκόπευε δι' ἴδιον συμφέρον τὴν κυρίαν, ἀναλογιζομένη ὅτι τὰ ἐλαττώματα τῶν κυριῶν εἶνε ἡ τύχη τῶν ὑπηρετῶν. Ἀλλὰ πάραυτα προσέκοψεν εἰς τὴν τιμιότητα ἐκείνην, ἥτις εἶνε ἰσχυρά, διότι ὡς ἔρεισμα ἔχει τὴν ὑπερηφανίαν. Ἡ Φλαβία, ἕνεκα τοῦ παθήματος αὐτῆς, ἐμίσει πάντας τοὺς ἀνδρας. Ἡ δεσποινίς Σίν ἤρξατο ἀπελπιζομένη, ὁπότεν ἡμέραν τινὰ συνήντησε

τὸν κύριο νδὲ Φονδέτ. Τοσοῦτον φλογε-
ρὰς ἐρωτήσεις τῇ ἀπηύθυνεν οὗτος περὶ
τῆς ἐρωμένης του, ὥστε ἐνόησεν ὅτι δια-
καῶς ἐπεθύμει αὐτήν, κατατρυχόμενος
ὑπὸ τῆς ἀναμνήσεως τῆς στιγμῆς ἐκείνης,
καθ' ἣν εἶχε κρατήσει αὐτήν εἰς τὰς ἀγ-
κάλας του. Τότε ἡ γραῖα πάραυτα συνέ-
λαβε τὸ σχέδιόν της· νὰ ὑπηρετήσῃ ταύ-
τοχρόνως τὸν σύζυγον καὶ τὸν ἐραστήν,
ἰδοὺ σχέδιον εὐφρές.

Τὸ πᾶν ἤρχετο κατ' εὐχὴν. Ὁ κύριος
δὲ Φονδέτ, ἀπελπισ ἤδη, πάντα τὰ ἐαυ-
τοῦ ὑπάρχοντα θὰ ἔδιδεν ὅπως ἀποκτήσῃ
τὴν γυναῖκα ἐκείνην, ἣν ἄλλοτε εἶχεν ἀ-
πολαύσει. Πρῶτος αὐτὸς ἐβόλιδοςκόπησε
τὴν δεσποινίδα Σιν. Ἐπανείδεν αὐτήν,
προσεποιήθη αἰσθημα, ὀρκιζόμενος ὅτι θὰ
φονευσθῇ ἂν ἐκείνη δὲν ἐβόηθαι αὐτόν. Ἐν-
τὸς ὀκτῶ ἡμερῶν, μετὰ πολλὰς λεπτό-
τητας καὶ πολλοὺς ἐνδοιασμούς, ἡ συμ-
φωνία ἐγένετο. Θὰ τῇ ἔδιδε δέκα χιλιά-
δας φράγκων, ἐκείνη δὲ ἔν ἐσπέρας θὰ ἔ-
κρυπτεν αὐτὸν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Φλα-
βίας.

Τὸ πρῶτ' ἡ δεσποινὶς Σιν μετέβη πρὸς
συνάντησιν τοῦ Ναντᾶς.

— Τί ἐμάθετε; ἠρώτησεν ὠχρίων.

Κατ' ἀρχὰς ἐκείνη δὲν εἶπέ τι ἀκριβές.
Ἦτο βεβαία ὅτι ἡ κυρία εἶχε σχέσεις,
ὅτι εἰσέτι καὶ συνεντεύξεις ἔδιδεν.

— Εἰς τὸ τέλος, εἰς τὸ τέλος, ἐπανε-
λάμβανεν ὁ Ναντᾶς μανιώδης ἐξ ἀνυπο-
μονησίας.

Τέλος ἡ θαλαμηπόλος προέφερε τὸ ὄ-
νομα τοῦ κυρίου δὲ Φονδέτ.

— Τὸ ἐσπέρας τοῦτο θὰ εἶνε εἰς τὸ δω-
μάτιον τῆς κυρίας.

— Ἐχει καλῶς, εὐχαριστῶ, ἐψέλλισεν
ὁ Ναντᾶς.

Καὶ φοβηθεὶς μὴ αὕτη κατιδῇ τὴν ἀ-
δυναμίαν του, ἀπέπεμψεν αὐτήν διὰ χει-
ρονομίας. Ἡ ἀπότομος αὕτη ἀποπομπὴ ἐ-
ξέπληξεν, ἀλλὰ καὶ κατέθελε τὴν γραῖαν,
ἥτις ἐπίστευεν ὅτι θὰ ὑφίστατο μακρὰς
ἐρωτήσεις καὶ εἶχε προετοιμάσει τὰς ἀ-
παντήσεις της ὅπως μὴ συλληφθῇ. Ὑπε-
κλίνατο καὶ ἀπεσύρθη λαβοῦσα ὕφος συγ-
κινήτικόν.

Ὁ Ναντᾶς ἠγέρθη. Μόλις ἔμεινε μό-
νος, ἤρξατο μεγαλοφώνως λέγων:

— Ἀπόψε... εἰς τὸ δωμάτιόν
της...

Καὶ ἔφερε τὰς χεῖρας πρὸς τὴν κεφαλὴν
του ὥστε αὕτη διερρήγνυτο. Ἡ ἐν τῷ
συζυγικῷ οἴκῳ συνέντευξις αὕτη, τῷ ἐ-
φαίνετο ἡ ὑψίστη ἀναιδεια. Δὲν θὰ ἐπέ-
τρεπε νὰ ὑβρίζεται τοιοῦτοτρόπως. Οἱ ἀ-
θλητικοὶ αὐτοῦ γρόνθοι συνεθλίβοντο, ἡ
δὲ μανία τὸν ὤθει πρὸς τὸν φόνον. Ἐν
τούτοις ἔπρεπε νὰ περατώσῃ τὴν ἐργα-
σίαν του. Τρεῖς ἡδὴ ἐπειράθη ὅπως καθή-
σῃ πρὸ τοῦ γραφείου του, καὶ τρεῖς ἡ τα-
ραχὴ τοῦ σώματός του ὅλου ἔθετεν αὐτὸν
ὀρθιον· ὀπισθεν αὐτοῦ ἤσθάνετο δύναμιν,
ἥτις τὸν ὤθει πρὸς τὰ ἐμπρός, ἤσθάνετο
τὴν ἀνάγκην ὅπως μεταβῇ παρὰ τῇ συ-
ζύγῳ του καὶ ἐξυβρίσῃ αὐτήν, καὶ τῇ
προσάψῃ τὴν διαγωγὴν της. Τέλος κατε-

νίκησεν ἐαυτόν, ἐπανάλαβε τὴν ἐργασίαν
του, ὀρκισθεὶς ὅτι τὸ ἐσπέρας θὰ πνίξῃ
αὐτούς. Καὶ αὕτη ἦν ἡ ὑψίστη νίκη τὴν
ὁποίαν καθ' ἐαυτοῦ ἤρατό ποτε.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ Ναντᾶς ὑπέβαλεν
εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸ τελειωτικὸν σχέ-
διον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ Αὐτοκρά-
τωρ ἐποίησατο παρατηρήσεις τινάς, ἀς
οὗτος ἀντέκρουσε μετὰ διαυγεστάτου
πνεύματος. Ἠναγκάσθη ὁμοῦ νὰ ὑποσχε-
θῇ ὅτι θὰ εἰργάζετο εἰσέτι. Τὸ σχέδιον ἔ-
μελλε νὰ κατατεθῇ τὴν ἐπαύριον.

— Μεγαλειότατε, θὰ ἔλθω τὴν νύκτα,
εἶπε.

Καὶ καθ' ὁδὸν ἐσκέπτετο. Θὰ τοὺς φο-
νεύσῃ τὸ μεσονύκτιον, κατόπιν μέχρι τῆς
πρωῆς θὰ δυνηθῶ νὰ περάνῃ τὴν ἐργα-
σίαν.

Τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν τράπεζαν ὁ βαρό-
νος Δανβιλίε ἤρξατο συνομιλίας περὶ τοῦ
προϋπολογισμοῦ, ὅστις ἐνεποιεῖ μέγαν θό-
ρυβον. Ἐκεῖνος, ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν,
δὲν ἐπεδοκίμαζε πάσας τὰς ιδέας τοῦ
γαμβροῦ του.

Καὶ ἔλεγεν ὅτι αἱ ιδέαι αὗται ἦσαν
μεγάλαι, ἐπίσημοι. Ὁ Ναντᾶς, ἐνόσφ ἀ-
πεκρίνετο εἰς τὸν βαρόνον κατ' ἐπανάλη-
ψιν, ἐνόμισεν ὅτι παρετήρησε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῆς συζύγου του ἀτενῶς τοὺς ἰδι-
κούς του θεωροῦντας. Συχνάκις ἤδη ἐ-
καίνην παρετήρει αὐτὸν τοιοῦτοτρόπως. Τὸ
βλέμμα της δὲν ἦτο τρυφερόν, ἀπλῶς τὸν
ἤκουεν αὕτη καὶ ἐφαίνετο ζητοῦσα ν' ἀ-
ναγνώσῃ εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του. Ὁ
Ναντᾶς ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἐφοβεῖτο μὴ τὴν
προέδωσαν. Ἰσχυρὰς κατέβαλε προσπα-
θείας ὅπως φανῇ ἀδιάφορος· ἐλάλησε πολ-
λά, ἔφθασεν εἰς ὕψη, καὶ κατέληξε πεί-
θων τὸν πενθερόν του, ὅστις ὑπεχώρησε
πρὸ τῆς μεγάλης ταύτης διανοίας. Ἡ
Φλαβία παρετήρει αὐτὸν πάντοτε, καὶ ἐπὶ
στιγμὴν ἡδυπάθεια μόλις καταφανῆς δι-
ήλθεν ἐκ τοῦ προσώπου της.

Ὁ Ναντᾶς εἰργάσθη ἐν τῷ γραφείῳ
του μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Εἰργάζετο
πυρετωδῶς, οὐδὲν πλέον δι' αὐτὸν ὑφί-
στατο, οὐδὲν ἢ ὁ οἰκονομικὸς οὗτος μη-
χανισμός, ὃν βραδέως εἶχε κατασκευάσει
μικρὸν κατὰ μικρὸν διὰ μέσου ἀναριθμή-
των κωλυμάτων. Ὅπόταν ἐσήμαινεν μεσο-
νύκτιον, ὡς ἐξ ἐνστικτοῦ ἀνύψωσε τὴν κε-
φαλὴν. Τὸ μέγαρον κατέκλυζεν ἡρεμία ἀ-
κρα. Αἰφνὴς ἀνεμνήσθη ὅτι ἡ μοιχεία ἦτο
ἐκεῖ, εἰς τὰ βάθη τοῦ σκότους καὶ τῆς
σιγῆς ἐκείνης. Ἀλλὰ δὲν ἐπεθύμει νὰ κα-
ταλείψῃ τὸ γραφεῖόν του. Ἐπιπόνως λίαν
ἀνηγέρθη, κατέθεσε τὸν κάλαμον ἀκου-
σίως καὶ ἐποίησατο βήματ' αἰνὰ ὥστε ἡ-
θελε νὰ ὑπακούσῃ εἰς ἀρχαίαν τινὰ θέλη-
σιν, ἣν δὲν ἐπανεύρισκε πλέον. Εἶτα τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐγένετο ἐρυθρόν, οἱ δὲ ὀ-
φθαλμοὶ του ἐξήστραψαν. Ἀνῆλθεν εἰς τὸ
δωμάτιον τῆς συζύγου του.

[Ἐπεται τὸ τέλος]

I. Δ. Ζ.

Τὰ κατωτέρω νεώτατα μυθιστορήματα ἀποστέλλο-
νται ταῖς Ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλευθέρα τα-
χυδρομικῶν τελῶν ὑπὸ τὰς κατωτέρω τιμὰς. — Ἐπίση
ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκεῖ ἡ
αἰτήσις νὰ συνοδεύηται μὲ τὸ ἀντίτιμον τοῦ παραγ-
γελλομένου βιβλίου.

Αἱ Συνοικίαι τοῦ Δονδίνου δρ. 2.50 — Τὰ Μυ-
στήρια τῶν Χαρσιμίων, κατὰ μετέφρασιν Κλεάν-
θους Τριανταφύλλου, δρ. 1.70 — Ἡ Ἑλλάς, ἡ τοῖ
σκηναὶ ἐν Ἀνατολῇ, (τόμος 2) δρ. 2.20 — Τὰ
τέκνα τοῦ Γράν, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, μετ' 23 εἰ-
κόνων δρ. 5.50 — Ἡ Τιμωρία Βαλεντίνης Σαβράν
δρ. 2.50 — Εἰς Χειμῶν ἐντὸς τῶν Πολικῶν Πά-
γων, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, δρ. 1.10 — Ἡ Γρύλλος
τοῦ Μύλου, ὑπὸ Πονσὼν δὲ Τραβίλ, δρ. 2.20 — Ἡ
Ἀμαζία Ἀρθμὸς 13, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν, δρ.
4.11 — Ἐξομολογήσεις ἐνὸς Τέκνου τοῦ Αἰῶνος δρ.
2.20 — Ἐπιστολαὶ μιᾶς Μηδενιστρίας δρ. 1.40 —
Ἡ Νέα Ἑλληνίς, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Αὐτοκράτορος
Νέρωνος, δρ. 1.10 — Ἀφρικὴ, ἡ πένητις ἐν ἀερο-
στάτῳ ἐβδομάδες, ὑπὸ Ἰουλίου Βέρν, μετ' εἰκόνων
δρ. 3.20 — Ἡ Κλεανθίνη, διήγημα Γ. Π. Ὑπερί-
δου δρ. 1.40 — Ἡ Μοσχολάγχα τῶν Παρισίων, ὑπὸ
Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 2.20 — Ἡ Κήμησσα Παυλίνα δρ.
6.50 — Ἱστορία δύο Μελλονύμων, ὑπὸ Ἀλεξ.
Μανζόνι (τόμος 3) δρ. 5.50 — Ἀπόκρυφα Κων-
σταντινουπόλεως, ὑπὸ Χριστοφύρου Σαμαρτζῆδου
(ἐκδόσεις Β') δρ. 4.20 — Ὁ Καμπούργος τῶν Πα-
ρισίων, ὑπὸ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 1.70 — Ἡ Ἀρτοπῶ-
λις, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν (τόμος 2) δρ. 5.50 —
Τὸ Ἀκρον τοῦ Ὠτός, ὑπὸ Α. δὲ Κοντρεκούρ (τό-
μος 3) δρ. 5.50 — Τὰ ἔγνη ἐνὸς Κακουργήματος
δρ. 2.70 — Κλεοπάτρα δρ. 2.70 — Ἡ Σόνις δρ.
2.20 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Κόσμου, μετ' εἰκόνων
δρ. 1.70 — Ὁ Ἰωάννης ἀνεῖ ἐπιθέτου (τόμος 2)
δρ. 4.30 — Ἡ Μάμμη (τόμος 3) δρ. 6.60 — Τὸ
Παῖδι τοῦ Προαστείου, ὑπὸ Αἰμυλίου Ρισβούργ
(τόμος 2) δρ. 5.20 — Ἡ Μικροῦλα, ὑπὸ Αἰμυλίου
Ρισβούργ (τόμος 3) δρ. 6.50 — Περιοδεία ἐν Περ-
σίᾳ, μετ' εἰκόνων δρ. 3.30 — Ὁ Περιπλανώμενος
Ἰουδαῖος, μετάφρασις Ν. Δραγούμη δρ. 7.50 —
Ὁ Μαῦρος Πειρατής, μετὰ πολλῶν εἰκόνων δρ.
4.50 — Ἡ Ἀἰστάρχος Γυνὴ δρ. 4.50 — Ἡ Κόρη
μὲ 3 μεσοπόστανα, ὃ ὁ Πῶλ δὲ Κῶκ δρ. 1.70 —
Οἱ Τρεῖς Σωματοβύλακες, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 4.30 —
Μετὰ εἰκοσὶ ἔτη (Συνέχεια Τριῶν Σωματοφυ-
λάκων) δρ. 5.30 — Τὰ Μυστήρια τοῦ Συζυγικοῦ
Ἐρωτος (ἐκδόσεις Β') δρ. 1.70 — Οἱ Νατσαῖοι, ὑπὸ
Σατωβριάν, μετάφρασις Κ. Ι. Δραγούμη δρ. 3.70 —
Χαρκιλικὴ, εἰκόνες ἀρχαίων ἐλληνικῶν ἡθῶν
καὶ ἔθμων, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, μετάφρασις Α.
Σταυρίδου δρ. 2.20 — Τὸ Ὑπόγειον, ἡ αἰ. Δύο Ἀ-
δελφῶν, ἡθικὸν διήγημα δρ. 1.30 — Ἡ Βασίλισσα
τῆς Καλλονῆς καὶ ἡ Πριγκίπισσα Σοφία (τόμος 2)
δρ. 2.20 — Ὁ Αὐκογιάννης (τόμος 4) δρ. 5.30 —
Ἡ Μαλβίνα δρ. 1.60 — Δὸν Κιχώτης, μετά-
φρασις Ι. Ἰσ.δ. Σκυλλισσῆ, μετὰ 13 εἰκονογραφί-
ων δρ. 5.30 — Αἱ Τραγωδίαι τῶν Παρισίων, ὑπὸ Ξα-
βιὲ δὲ Μοντεπέν (τόμος 9) δρ. 4.11 — Ἡ Αὐτοῦ Ὑ-
ψηλότης ὁ Ἐρως, ὑπὸ Ξαβιὲ δὲ Μοντεπέν δρ.
6.50 — Ἀπομνημονεύματα Ἐνὸς Δυστυχοῦς, ἡ τοῖ
Βίος τῶν Νέων Τέκνων, μυθιστορία ὑπὸ Στεφά-
νου Θ. Ξένου (τόμος 4) δρ. 16 — Ὁ Ἰατρός τῶν
Τρελλῶν (τόμος 6) δρ. 9 — Ὁ Πίλεμος τῶν Γυ-
ναϊκῶν δρ. 2.20 — Νανά, ὑπὸ Αἰμυλίου Ζολᾶ δρ.
5.50 — Ὁ Ἀσκάνιος, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 7.30 —
Διηγήμενα, ὑπὸ Λάμπρου Εὐαίλη (τόμος 2) δρ.
6.40 — Αἱ Ρωσίδες Παρθένοι, ἡ ὁ Μηδενισμός ἐν
Ρωσίᾳ (τόμος 2) δρ. 3.30 — Ριέντις, ὁ τελευ-
ταῖος τῶν Ρωμαίων δημάρχων, ἐκ τοῦ Ἀγγλι-
κοῦ, ὑπὸ Ν. Δραγούμη δρ. 3.30 — Ἡ Γυνὴ μὲ τὸ
Βελούδιον Παρδέραιον, ὑπὸ Α. Δουμά δρ. 2.70 —
Τὸ Φρούριον Σωμὸν δρ. 2.70 — Ἡ διδασκά-
λισσα μυθιστορία Εὐγενείας Σὺν δρ. 3.20 —
Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια ἡ τοῖ Ἀπομνημο-
νεύματα Ἀλίκης δὲ — Μερβίλλ μυθιστορία
Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δρ. 3.70 —
Τὸ Μυστήριον τοῦ Σκελετοῦ μυθι-
στορία Γεωργίου Πραδέλ δρ. 5.30 — Ὁ Ἄγνωστος
τῆς Βελλεβίλλης, μυθιστορία Π. Ζακὼν δρ. 2.70 —
Ὁ Ἰππότης Μάιος, μυθιστορία Ponson de
Terrail δρ. 2.70.